

Θεατρικό:

Ο Πειρατής Περπερούα και τα κάλαντα

Διασκευή από το ομώνυμο βιβλίο της Αλεξάνδρας Μπίζη, εκδόσεις Πατάκη, 2008

Διασκευή – Απόδοση: Ζώνκε Πωλίνα ([Ξένια-στη τάξη](#))

Πρόσωπα (14 άτομα):

Παππούς: _____

Γιαγιά: _____

Εγγόνι 1: _____

Εγγόνι 2: _____

Εγγόνι 3: _____

Εγγόνι 4: _____

Περπερούα: _____

Πυξίδα: _____

Ευγενία: _____

Σαρδάμ: _____

Μάρθα Ρουθ: _____

Σύντροφος 1: _____

Σύντροφος 2: _____

Σύντροφος 3: _____

Σκηνοθετικές λεπτομέρειες:

Η σκηνή είναι νοητά χωρισμένη σε 2 μέρη. Από αριστερά ένα σαλόνι με χριστουγεννιάτικο δέντρο, πολυθρόνα κι ένα τραπέζι. Δεξιά μια σπηλιά με 3-4 βράχους – καρέκλες ώστε να συμβάλλουν στο σκηνικό αλλά να λειτουργούν κι ως καθίσματα αν κρίνεται απαραίτητο.

Μουσικά κομμάτια:

[Benny Hill](#)

[Pirates of Caribbean Instrumental](#)

[Jingle Bells Instrumental Jazz](#)

Σκηνή 1^η:

Τα εγγόνια μπαίνουν στη σκηνή με φόρα, υπό τον ήχο του [Benny Hill](#), και ξεψαχνίζουν τον χώρο ψάχνοντας με μανία να βρουν τα δώρα που θα τους έδιναν ο παππούς και η γιαγιά.

Παππούς: Τι κάνετε βρε θηρία; Θα μας γκρεμίσετε το δέντρο και δεν πρόλαβε ούτε να μπει ο καινούριος χρόνος!

Εγγ. 1^ο: Πού είναι παππού; Πού; Όλο το σπίτι έχουμε γυρίσει και δεν είναι πουθενά!

Παππούς: Τι ψάχνετε μωρέ; Τα σοκολατάκια τα βάλαμε ψηλά. Αφού σε λίγο θα έρθει η μαμά σας...

Εγγ. 2^ο: (γελώντας) Ποια σοκολατάκια; Πάνε αυτά... (βγάζει σκουπιδάκια από την τσέπη του)... είχατε!

Παππούς: Βρε σκανταλιάρικο πιθήκι! Πώς τα ξετρύπωσες; (κάθεται στην πολυθρόνα)

Εγγ. 2: Ε καλά... ευκολάκι.

Εγγ. 3: Ευκολάκι ξε-ευκολάκι, σ' εμάς έδωσες τέσσερις κι εσύ έφαγες έξι! Δεν είναι δίκαιο...

Εγγ. 2: Είναι και παραείναι γιατί εγώ τα βρήκα. Αν δεν τα έβρισκα τι θα τρώγατε, μου λες;

Εγγ. 4: (αδιάφορα) Τους κουραμπιέδες που ψήνονται...

Εγγ. 1: Στο θέμα μας. Παππού, πού είναι;

Παππούς: Τι ψάχνετε παιδάκι μου; Άλλον κρυμμένο θησαυρό δεν έχουμε. Ή τουλάχιστον έτσι μου λέει η γιαγιά σας.

Εγγ. 2: Τα δώρα, παππού! Τα δώρα ντε...

Εγγ. 3: Τα ακουστικά μου...

Εγγ. 4: Τα αυτοκόλλητα με τους ποδοσφαιριστές μου...

Εγγ. 2: Η μπάλα του μπάσκετ...

Εγγ. 1: Το playstation 6!

Παππούς: Σιγά μη σου αγοράσουμε και τη Google!

(μπαίνει στη σκηνή κι η γιαγιά, με ποδιά ή πετσέτα στο χέρι, σαν να έρχεται από την κουζίνα)

- Γιαγιά:** Ένα λεπτό, ένα λεπτό... Ξέρετε πώς έχει το πράγμα. Πρέπει πρώτα να μας πείτε τα κάλαντα. Τα ξέρετε τα κάλαντα;
- Εγγόνια:** Ναι, βεβαίως... δηλαδή, εμ... μάλλον ναι...
- Εγγ. 3:** Εντάξει, εγώ δεν τα ξέρω!
- Γιαγιά:** Φαίνεται το να μην ξέρουμε τα κάλαντα είναι παράδοση σε αυτή την οικογένεια.
- Εγγ. 2:** Τι εννοείς γιαγιά;
- Παππούς:** (ειρωνικά) Ναι, τι εννοείς γιαγιά;
- Γιαγιά:** Θα τους τα πεις εσύ, ή να τα πω εγώ;
- Εγγ. 4:** Η γιαγιά, η γιαγιά! Τα λέει καλύτερα.
- Εγγόνια:** Ναι, ναι, ναι!
- Παππούς:** (κοιτάζει με άγριο βλέμμα όλους) Μμμ... Θα τα πω εγώ διότι η γιαγιά σας τα λέει πάντα όπως τη βολεύουν. Που λέτε..

Μουσική [Pirates of Caribbean Instrumental](#) (σταδιακή εισαγωγή)

Τα εγγόνια κάθονται γύρω από τον παππού, δίπλα στο χριστουγεννιάτικο δέντρο, η γιαγιά κάθεται στο μπράτσο της πολυθρόνας ή από πάνω και αριστερά του ώστε να ακούσουν την ιστορία. Ο Περπερουά με τους συντρόφους του μπαίνουν στην σπηλιά και στέκονται σαν να νυχοπερπατάνε.

Μουσική [Pirates of Caribbean Instrumental](#) (σταδιακή σίγαση)

Σκηνή 2^η:

Παππούς: Ο πειρατής Περπερουά, ο λοστρόμος του ο Πυξίδας, η πανέξυπνη Ευτυχία και ο παπαγάλος του ο Σαρδάμ ήταν μέσα σε μια σκοτεινή θαλασσοσπηλιά και έψαχναν τον χαμένο χάρτη του ξακουστού Τορ. Ο Πυξίδας περπατούσε κι αναστέναζε...

Πυξίδα: Πάντως, καπετάνιε, σ' το λέω! Δε συμφωνώ μαζί σου! Σήμερα που είναι Πρωτοχρονιά έπρεπε να καθόμαστε ζεστά ζεστά στο πρωτοχρονιάτικο τραπέζι μας και όχι να τρέχουμε στις θαλασσοσπηλιές και να ψάχνουμε χάρτες!

Ευγενία: *(διστακτικά)* Θα συμφωνήσω με τον Πυξίδα, καπετάνιε...

Περπερ: Σας το υπόσχομαι, σύντροφοι. Μόλις βρούμε τον χάρτη, θα σας κάνω το καλύτερο πρωτοχρονιάτικο τραπέζι στον κόσμο ολόκληρο!

Πυξίδα: Μακάρι καπετάνιε! Μακάρι!

Σαρδάμ: *(δυνατά)* Καμάρι! Καμάρι!

Περπερ: *(φέρει το δάχτυλο στα χείλη)* Σςςςς! Ησυχία! Νομίζω πως κάτι ακούω! Κάποιος είναι εδώ!

Μάρθα: *(έξω από την σκηνή)* Σωστά! Πολύ σωστά, πειρατή Περπερουά Πόντε Πούντα ντε Τόρμες Άτρωτε!

Ευγενία: Ποιος είναι;

Μάρθα: *(δυνατό γέλιο)* Άχαχαχα χαχα!

Περπερ: Ποιος είσαι; Βγες να σε δω!

Μάρθα: Πρώτα θα δεις το ξίφος μου!

Η Μάρθα Ρουθ με τη συμμορία της μπαίνουν στη σκηνή και προτάσσουν τα ξίφη τους στην παρέα του Περπερουά.

Γιαγιά: Ο Περπερουά ένωσε ένα ξίφος στην πλάτη του. Γύρισε και είδε μπροστά του την ΟΜΟΡΦΗ Μάρθα Ρουθ, την τρομερή πειρατίνα, που ήταν ξακουστή σε θάλασσες και ωκεανούς.

Παππούς: Μμμ... τρομάρα σου!

Εγγόνια: Σςςςς...

Μάρθα: Εγώ έφτασα πρώτη, Περπερούα. Και εγώ βρήκα πρώτη τον χάρτη του Τορ. Τώρα είναι πια δικός μου! Παραδέξου ότι έχασες. Σε νίκησα!

Συντρ. 1: Σηκώστε τα χέρια ψηλά! *(το κάνουν)*

Συντρ. 2: Τώρα το ένα πόδι εδώ...

Συντρ. 3: Το άλλο πόδι εκεί...

Συντρ. 1: Το ένα πόδι εδώ...

Σύντροφοι:*(τραγουδιστά)* ... και το κουνάω όπως μπορώ! Και κάνω χόκι πόκι και χοροπηδώ, όπως το θέλω εγώ!
(χορεύουν και οι αιχμάλωτοι)

Μάρθα: *(με ένταση)* Σοβαρευτείτε ΟΛΟΙ!! Κι εσείς, βοηθήστε με να τους δέσω.

Βοηθάνε όλοι στο δέσιμο.

Περπερ: Το παραδέχομαι. Είσαι η καλύτερη πειρατίνα στον κόσμο. Ο χάρτης του Τορ σου ανήκει.

Μάρθα: *(γελάει)* Όχι μόνο ο χάρτης του Τορ, Περπερούα! Μου αξίζει και το φαγητό που έχεις στο καράβι σου!

Πυξίδας: Το φαγητό είναι για το Πρωτοχρονιάτικο τραπέζι μας...

Συντρ. 2: Ήταν, Πυξίδα! Τώρα είναι κι αυτό δικό μας!

Περπερ: Ωραία, τώρα μπορούμε να φύγουμε επιτέλους;

Συντρ. 1: Γιατί βιάζεστε;

Ευγενία: Γιατί είναι Πρωτοχρονιά και θέλουμε να πάμε στο καράβι μας.

Περπερ: Πήρες τον χάρτη, πήρες και το φαγητό μας, τι άλλο θέλεις δηλαδή;

Μάρθα: Θέλω να μου πείτε τα κάλαντα!

Περ. κ.ά: Ποια;

Συντρ. 3: *(με νοσταλγία)* Τα κάλαντα! Δεν υπάρχει ωραιότερο πράγμα από τα κάλαντα!

- Σαρδάμ:** Ράμφοσου!!
- Περπερ:** *(λυπημένος)* Μα γιατί θέλεις να ακούσεις τα κάλαντα;
- Μάρθα:** Γιατί έχω να τα ακούσω από όταν ήμουν μικρή και δεν τα θυμάμαι καθόλου.
- Ευγενία:** Θέ... θέλεις τα κάλαντα των Χριστουγέννων ή της Πρωτοχρονιάς;
- Μάρθα:** Α, όσο γι αυτό είστε ελεύθεροι να διαλέξετε!
- Περπερ:** Ξέρεις, αγαπητή Μάρθα, το πρόβλημα είναι... ότι... και εγώ δε θυμάμαι τα κάλαντα.
- Πυξίδα:** Κι εγώ. Δε θυμάμαι λέξη! Εσύ, Σαρδάμ;
- Σαρδάμ:** Χίο! Χίο, Ξιπύδα!
- Μάρθα:** Να τα θυμηθείτε! Να τα θυμηθείτε αν θέλετε τη ζωή σας! Έχετε τρία λεπτά καιρό! Αλλιώς... *(τεντώνει το σπαθί μπροστά τους)*... θα σας πάρω το κεφάλι!
(συμμορία κ Μάρθα αποχωρούν)
- Ευγενία:** Τι θα κάνουμε, καπετάνιε;
- Περπερ:** Ψυχραιμία! Καταρχάς, δεν πρέπει να χάσουμε την ψυχραιμία μας.
- Πυξίδα:** Μήπως θυμάσαι τουλάχιστον πώς αρχίζουν, καπετάνιε; Έστω την πρώτη λέξη!
- Περπερ:** Προσπαθώ... προσπαθώ...
- Πυξίδα:** Κι εγώ προσπαθώ, καπετάνιε.
- Σαρδάμ:** Γότρινα λάκαντα!
- Ευγενία:** Τρίγωνα κάλαντα! Αυτό είναι! Μπράβο, Σαρδάμ!
- Περπερ:** Μπράβο, Σαρδάμ!
- Πυξίδα:** Και μετά... μετά... τι λέει παρακάτω;
- Περπερ:** Μετά... μετά... προσπαθώ...
- Πυξίδα:** Κι εγώ προσπαθώ...

Ακούγονται βήματα.

Ευγενία: Καπετάνιε, ακούω βήματα.

Περπερ: Έρχεται η Μάρθα! Πέρασαν κιόλας τα τρία λεπτά!

Πυξίδα: Τι θα κάνουμε καπετάνιε; Δε θέλω να πεθάνω τόσο νέος!

Περπερ: Θα φτιάξουμε τα δικά μας κάλαντα, Πυξίδα, τα κάλαντα των πειρατών! Θα αυτοσχεδιάσουμε! Δεν έχουμε άλλη λύση.

Η Μάρθα Ρουθ με τη συμμορία της έρχονται από γύρω τους.

Γιαγιά: Η Μάρθα Ρουθ ήρθε και στάθηκε εντυπωσιακή και λαμπερή σαν φωτεινό αστέρι από πάνω τους...

Παππούς: *(ενοχλημένος)* Θα σταματήσεις επιτέλους;

Μάρθα: Λοιπόν, τα θυμηθήκατε;

Περπερ: Μα φυσικά, Μάρθα! Προσπάθησα λίγο και τα θυμήθηκα. Βλέπεις, τα είπα τόσες φορές όταν ήμουν παιδί!

Μάρθα: *(ευχαριστημένη)* Ακούω!

Ο Σαρδάμ βγάζει τριγωνάκι για να παίξει. Ο Περπερούα παίρνει βαθιά ανάσα και ξεκινά:

Περπερ: Τρίγωνα κάλαντα, μέσα στη σπηλιά
βρήκα έναν μικρούλη, μικρούλη βασιλιά.

Ευγενία: Τρίγωνα κάλαντα, ήρθε παγωνιά,
πήγα και του έφτιαξα μια ζεστή γωνιά.

Πυξίδα: Τρίγωνα κάλαντα, στον ωκεανό
είναι το καράβι μου τώρα γιορτινό.

Κι οι 3: Τρίγωνα κάλαντα, στον ωκεανό
είναι το καράβι μου τώρα γιορτινό.
Τρίγωνα κάλαντα, ανοίγουμε πανιά,
πειρατίνες, πειρατές, καλή Πρωτοχρονιά!

Σύντροφοι: Τρίγωνα κάλαντα, ήρθαν οι γιορτές,
τα σεντούκια γέμισαν με δώρα οι πειρατές.

Όλοι: Τρίγωνα κάλαντα, ανοίγουμε πανιά,
πειρατίνες, πειρατές, καλή Πρωτοχρονιά!

Μάρθα: Υπέροχα! Υπέροχα!

Όλοι: Ευχαριστούμε Μάρθα!

Μάρθα: Βέβαια, νομίζω πως δε μοιάζουν με τα κάλαντα που
έλεγα εγώ όταν ήμουν μικρή. Πάντως, όπως και να 'χει,
ήταν υπέροχα. Και για να δείτε πως δεν είμαι μια
άκαρδη πειρατίνα, σας έφερα λίγο φαγητό.

*Οι σύντροφοι της Μάρθας Ρουθ λύνουν τον Περπερούα και την
παρέα του και τους προσφέρουν φαγητό (π.χ. ταψιά).*

Σύντροφοι: Χρόνια Πολλά!

*Χαιρετούν και φεύγουν από την σκηνή μαζί με τη Μάρθα Ρουθ. Ο
Περπερούα και η παρέα του πέφτουν με τα μούτρα στο φαγητό.*

Ευγενία: Τουλάχιστον δε μείναμε τελείως νηστικοί
πρωτοχρονιάτικα.

Πυξίδας: Βέβαια, στεναχωρήθηκα που δεν μας άφησε ούτε έναν
κουραμπιέ.

Περπερ: Μα είναι δυνατόν, ολόκληρος πειρατής να σκέφτεσαι
τον κουραμπιέ και να μη σκέφτεσαι πως χάσαμε τον
ναυτικό χάρτη του Τορ;

Πυξίδας: Εντάξει, καπετάνιε, μη φωνάζεις! Δε σκέφτομαι τον
κουραμπιέ. Τον ναυτικό χάρτη του Τορ σκέφτομαι!

*Ο Περπερούα χαμογελάει και ο Πυξίδας κλείνει τα μάτια του κι
αποκοιμάται.*

Περπερ: Μα τι λέει;

Σκύβουν όλοι με προσοχή από πάνω του.

Πυξίδας: Τρίγωνα, κάλαντα, στον ωκεανό
να 'χα κι έναν κουραμπιέ ωραίο, τραγανό!
(στέκουν ακίνητοι)

3^η Σκηνή:

Εγγ. 1: Ναι, καλά, παππού! Μας έχεις φλομώσει στο παραμύθι!

Εγγ. 3: Καλά λέει... Η γιαγιά θα τα έλεγε καλύτερα!

Εγγ. 2,4: Σίγουρα, ναι...

Παππούς: Βρε που να σας πάρει ο Ποσειδώνας και να σας κρεμάσει στο πιο ψηλό κατάρτι, δεν ντρέπεστε; Έτσι μιλάνε στον παππού;

Γιαγιά: Εμμ... Από μικρό κι από τρελό μαθαίνεις την αλήθεια.
(αποχωρεί περήφανα από την σκηνή)

Εγγ. 2: Ε, προλάβετε την! Πού πάει;

Εγγ. 4: *(αδιάφορα)* Στην κουζίνα, να τελειώσει με τους κουραμπιέδες.

Εγγ. 3: Κουραμπιέδες; Τι καθόμαστε; Ξωπίσω της, αδέρφια!

Εγγόνια: Έφοδοοοο...! *(βγαίνουν από την σκηνή)*

Παππούς: Ανάθεμά τα! Ίδια με τον θείο τους τον Πυξίδα γίνανε.
(σηκώνεται από την καρέκλα και τους ακολουθεί πιο αργά)
Εεε! Αφήστε μου κι εμένα έναν, ναι; Μάρθα, μην τους αφήσεις να τα φάνε όλα!

Ο Πυξίδας και οι σύντροφοί του σηκώνονται, πάνε στο κέντρο της σκηνής και τραγουδάνε για να μπούνε κι οι υπόλοιποι πίσω στην σκηνή.

Όλοι: Τρίγωνα, κάλαντα, στον ωκεανό
να 'χαμε έναν κουραμπιέ ωραίο, τραγανό!

Μουσική [Jingle Bells Instrumental Jazz](#) για υπόκλιση

ΤΕΛΟΣ